

Handikappföreningarnas
samarbetsorgan (HSO)
i Stockholms län

2005-05-11

Stockholms läns landsting
HSU

Översänder synpunkter på förvaltningens yttrande över motion av Birgitta Rydberg m fl om att öka andelen patienter som tar sina mediciner.

Kerstin Höijer
eu

Riksförbundet
för social och
mental hälsa

RSMH Stockholms läns distrikt

Stockholm 2005-05-10

BELLMANSGATAN 30
BOX 15197
104 65 STOCKHOLM
TELEFON 08-644 62 20
TELEFAX 08-644 62 40
POSTGIRO 19 03 55-8

Stockholms läns landsting
HSU

Motion av Birgitta Rydberg m fl(fp) om att öka andelen patienter som tar sina mediciner

I motionen och förvaltningens yttrande formuleras problemet snävt med utgångspunkt från ett somatiskt sjukdomsperspektiv. Uppenbart är om man vidgar perspektivet till att också omfatta den psykiatriska vården så ger det ett fördjupat perspektiv på problemet och ett fördjupat behov av analyser vilka insatser som behövs.

Inom det psykiatriska vårdområde är de problem som motionen tar upp välkända och de insatser som föreslås i motionen inte tillräckliga för att förbättra situationen. Det kanske tom här finns en viss överlappning mellan förhållandena inom det somatiska vårdområdet och det psykiatriska vårdområdet.

Några exempel på faktorer kan hänvisas till kvalitetsbristerna i läkemedelsanvändningen inom det psykiatriska vårdområdet är:

1. Socioekonomiska levnadsvillkor. Kostnaderna för medicininköpen överskrider betalningsförmågan eller blir en för hård belastning på den enskildes ekonomi
2. Biverkningar av medicineringen. Inom psykiatrin är detta ett allvarligt problem och utgör ofta ett hinder för att åstadkomma en ändamålsenlig medicinering som ett led i en behandlingsprocess. Uppenbart är det så att patientens upplevelse av biverkningar av medicineringen och bristen på stöd från behandlingsorganisationen för att kunna hantera dessa biverkningar spelar en viktig roll vid patientens ställningstagande att sluta med medicineringen. Eller att kapa av dem på annat, dvs tilläggsmedicinera.
3. Sambandet biverkningar – dosering. Inom psykiatrins vårdområde är ett välkänt faktum att man i allmänhet förskriver för höga doser. Eftersom ett stort antal av de mediciner man använder sig av (psykofarmaka, neuroleptika osv) ger biverkningar riskerar en förskrivning av för höga doser att öka biverkningarna och försvåra för patienten att kunna leva med dem och sköta sin medicinering. Enligt tillgänglig litteratur/forskning finns siffror som talar för att det ofta förekommer att man förskriver 2-3 gånger för höga doser. Dessa kvalitetsbrister inom medicineringen på det psykiatriska vårdområdet kommer man inte tillrätta med genom de förslag som framförs i motionen och förvaltningens yttrande

Det finns naturligtvis överlappande problemställningar inom den somatiska sjukvården och den psykiatriska sjukvården i detta sammanhang och det är viktigt att den aktualiserade problematiken behandlas med perspektivet hela hälso- och sjukvården

HSO/Stig Åhs